

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4So/32/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200319
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200319.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci navrhovateľa H. J., bytom M., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporkyne, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 21Sd/74/2012 - 19 z 11. decembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 21Sd/74/2012 - 19 zo dňa 11. decembra 2012 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo podľa § 250l ods. 2 a § 250j ods. 2 písm. a) OSP zrušené rozhodnutie odporkyne z 09.05.2012 č. XXX XXX XXXX, ktorým podľa § 70 ods. 1 a § 82 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok od 20.01.2011 v sume 111,00 Eur mesačne.

Súd mal v konaní preukázané, že navrhovateľovi bol Ministerstvom vnútra SR priznaný príspevok za službu podľa zák. č. 410/1991 Zb. Podľa § 124 ods. 3 písm. d) zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení týkajúceho sa aj sociálneho zabezpečenia policajtov sa príspevky za službu považujú za výsluhový dôchodok. Podľa názoru súdu, keď zákonodarca použije termín „považuje sa“ príspevok za službu, nie je to výsluhový dôchodok podľa § 38 a nasl. zák. č. 328/2002 Z.z., hoci sa za takýto dôchodok považuje. Z právnej úpravy možno vyvodiť, že cieľom zákona bolo zrejme ďalšie poskytovanie dávok výsluhového zabezpečenia policajtov, ktoré zák. č. 328/2002 Z.z. nepozná a ktoré neprevzal z predchádzajúcich právnych predpisov. Tomuto záveru nasvedčujú aj prechodné ustanovenia § 156 ods. 6 zák. č. 410/1991 Zb. a § 284 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z.z., v zmysle ktorých príspevok za službu sa považoval za výsluhový príspevok. Výsluhový príspevok vzhľadom na iný spôsob jeho výpočtu nie je rovnocenný výsluhovému dôchodku priznanému podľa § 39 zák. č. 328/2002 Z.z. Za výsluhový dôchodok sa len považuje na účely trvania nároku na dávku výsluhového zabezpečenia podľa predchádzajúcich predpisov. Názor odporkyne, že obdobie výkonu služby policajta navrhovateľ získal v

rozsahu zakladajúcim nárok na výsluhový dôchodok, nie je správny. Z tohto dôvodu je nesprávny aj záver odporkyne, že obdobie výkonu služby nemožno považovať za obdobie dôchodkového poistenia (§ 255 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z.). Krajský súd napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil na prehodnotenie doby dôchodkového poistenia v období výkonu služby ako doby dôchodkového poistenia a nové rozhodnutie o žiadosti navrhovateľa.

Proti rozsudku krajského súdu podala odporkyňa odvolanie a žiadala, aby odvolací súd prvostupňový rozsudok zrušil a napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil ako vecne správne. Podľa odporkyne rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odporkyne s poukazom na znenie ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. pri posudzovaní nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok nie je rozhodujúce, či mu bol skutočne priznaný výsluhový dôchodok (alebo iná dávka výsluhového zabezpečenia), ale či navrhovateľ dobu výkonu služby získal v rozsahu zakladajúcim nárok na výsluhový dôchodok. Kritériom teda nie je skutočnosť, či poistencovi bola priznaná dávka výsluhového zabezpečenia a teda nie je na nárok na invalidný dôchodok rozhodujúci ani druh priznanej dávky výsluhového zabezpečenia, ale rozhodujúcou skutočnosťou je rozsah, v akom bolo obdobie výkonu služby poistencom získané. Ako vyplýva z potvrdenia MV SR z 18.04.2011 navrhovateľ získal obdobie výkonu služby od 01.10.1978 do 31.12.1997 v rozsahu zakladajúcim nárok na výsluhový dôchodok, preto uvedené obdobie nie je možné hodnotiť ako obdobie dôchodkového poistenia, na základe čoho odporkyňa pri posudzovaní nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok na toto obdobie neprihliadala. Uvedená doba bola navrhovateľovi podľa odporkyne už raz zhodnotená na nárok na výšku výsluhového príspevku, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok. Pretože navrhovateľ získal obdobie výkonu služby v rozsahu zakladajúcim nárok na výsluhový dôchodok, nie je možné na nárok na invalidný dôchodok opätovne zohľadniť uvedenú dobu.

Navrhovateľ žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zotrval na názore, že príspevok za službu nie je výsluhovým dôchodkom priznaným podľa § 39 zák. č. 328/2002 Z.z., pričom poukázal aj na judikatúru NS SR a na to, že finančné prostriedky za účelom jeho sociálneho zabezpečenia počas služby boli odvádzané do soc. poisťovne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „odvolací súd“ alebo „najvyšší súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu na základe odvolania, ktoré bolo podané subjektom na to oprávneným (§ 201 O.s.p.), v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), ktoré spĺňa náležitosti vyžadované zákonom (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je takýto opravný prostriedok prípustný (§ 250ja ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p.). Najvyšší súd na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie, pretože v tom nevidel rozpor s verejným záujmom, nepovažoval to za potrebné a dokazovanie nevykonával (§ 250ja ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd, ako súd odvolací, po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné. Najvyšší súd preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p.) rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil na mieste a v čase oznámenom na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu, ktoré si osvojuje ako svoje vlastné tak, ako ho uviedol krajský súd na str. 3 -5 svojho rozsudku a ako ho najvyšší súd cituje aj v tomto rozhodnutí. Na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza nasledovné :

V danom prípade je nesporné, že navrhovateľ ukončil výkon služby v PZ pred nadobudnutím účinnosti zák. č. 461/2003 Z.z. V čase ukončenia výkonu služby v PZ mal 40 rokov, výkon služby trval vyše 19 rokov. Preskúmaným rozhodnutím odporkyne bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok od 20. januára 2011 v sume 111 Eur, pričom pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60 % nebol navrhovateľom rozporovaný.

Podstatou sporu je otázka, či je pre výpočet invalidného dôchodku navrhovateľa rozhodujúca aj doba poistenia počas výkonu náhradnej vojenskej služby a služby v policajnom zbore od 30.08.1978 do 31.12.1997 (ďalej len „doba služby“ alebo „výkonu služby“), keď bol navrhovateľovi po ukončení výkonu služby v policajnom zbore priznaný od 01.01.1998 príspevok za službu podľa zák. č. 410/1991 Zb., ktorý sa od 01.07.2002 považuje za výsluhový dôchodok podľa § 124 ods. 3 písm. d) zák. č. 328/2002 Z.z.

Podľa ustálenej judikatúry NS SR príspevok za službu podľa zák. č. 410/1991 Zb. alebo výsluhový príspevok podľa zák. č. 73/1998 Z.z. nie sú rovnocenné výsluhovému dôchodku podľa § 38 a nasl. zák. č. 328/2002 Z.z., iba sa za výsluhový dôchodok podľa znenia zákona považujú, čo správne uviedol aj krajský súd. Odporkyňa uvedenú ustálenú súdnu prax nerešpektuje, čo sa prejavilo tým, že dobu výkonu služby vylúčila z obdobia poistenia pre účely invalidného dôchodku. V rozhodnutí o priznaní invalidného dôchodku sa o dôvode neuznania obdobia od 30.09.1978 do 31.12.1997 odporkyňa ani nezmieňuje. Neuznanie uvedeného obdobia vyplýva len osobného listu dôchodkového poistenia. Dôvod neuznania vyplýva až z písomného podania odporkyne k podanému opravnému prostriedku navrhovateľa. Podľa názoru odvolacieho súdu je samotné rozhodnutie odporkyne z hľadiska uznanej dĺžky poistnej doby nepreskúmateľné. Odporkyňa sa mala vysporiadať s dôvodmi neuznania sporného obdobia, pretože jej bola známa skutočnosť, že žiadateľ o invalidný dôchodok je poberateľom príspevku za službu podľa skorších predpisov. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia odporkyne je sama osebe dôvodom pre zrušenie jej rozhodnutia aj podľa § 250j ods. 3 OSP. Odvolací súd však dospel k záveru, že krajský súd vecne správne rozhodol, ak rozhodnutie odporkyne zrušil z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP pre nesprávny právny názor.

Odvolací súd opakovane s poukazom na svoju konštantnú judikatúru (rozsudky NS SR vo veciach 9So/116/2009, 9So/190/2011, 7So/192/2011, 7So/216/2011, 7So/48/07, 4So/6/2013), zdôrazňuje, že príspevok za službu svojim spôsobom určenia a účelom nie je rovnocenný výsluhovému dôchodku priznanému podľa zák. č. 328/2002 Z.z., a ak sa aj za výsluhový dôchodok podľa prechodného ustanovenia § 124 zák. č. 328/2002 Z.z. považuje, ešte neznamená, že obdobie výkonu služby, za ktoré bol príspevok za službu vypočítaný navrhovateľ získal aj v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa § 38 a nasl. zák. č. 328/2002 Z.z. ako policajt PZ, aj keď ku dňu účinnosti uvedeného zákona už policajtom nebol. Správne preto krajský súd konštatoval, že na navrhovateľa sa síce nevzťahuje § 60 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z., ako dôvodila v konaní aj odporkyňa, avšak je nesprávny právny záver odporkyne, že obdobie výkonu služby navrhovateľa v PZ nemožno považovať za obdobie dôchodkového poistenia (§ 255 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z.)

Podľa § 255 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. sa totiž za obdobie dôchodkového poistenia považuje aj obdobie výkonu služby policajta získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt nezískal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol mu priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. Je nepochybné, že navrhovateľ do 31.12.1997 (teda pred 01.01.2004) bol dôchodkovo poistený ako príslušník PZ, žiadna dávka starobného a ani invalidného zabezpečenia mu priznaná nebola ani z osobitného a ani zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia ku dňu vzniku invalidity 20.01.2011 a preto niet dôvodu, aby nebola doba výkonu služby (služobného pomeru) zohľadnená ako doba dôchodkového poistenia navrhovateľa pre účely invalidného dôchodku, ako to uviedol aj krajský súd.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu, ktorý zrušil rozhodnutie odporkyne, podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

Keďže navrhovateľovi v odvolacom konaní trovy nevznikli, resp. ich nepreukázal, odvolací súd ich nemohol priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.